

Terug naar school

Oma Tineke is jarig. Ze is zesenzestig geworden en heeft panterlaarsjes gekregen. Heel fijn, want die wilde ze al heel lang. Puck gaat langs om oma's verjaardag te vieren. Puck is nog lang geen zesenzestig. Puck is zes. Ze zit net in groep 3.

‘Groep 3?’ zegt oma Tineke verbaasd. ‘Nu al? Tjongejonge, wat gaat dat hard. Je knippert met je ogen en ze zitten al in groep 3. Wat leer je ook weer in groep 3?’

Nou, cijfers.

En gymmen.

Enzovoort.

‘Leer je ook al letters?’ vraagt oma.

Ja, die leert Puck ook. Laatst deden ze de m.

‘O ja,’ zegt oma. Ze steekt haar wijsvinger naar voren en tekent een letter in de lucht. ‘Zo toch?’ vraagt ze.

Puck schudt haar hoofd. Oma's luchtletter lijkt in niets op een m. Puck maakt boogjes in de lucht.

'Zo gaat de m,' zegt Puck.

'Goh,' zegt oma Tineke verrast.

'Ben je dat vergeten of zo?' vraagt Puck. Oma is zesenzestig geworden. Dan is het zowat honderd jaar geleden dat ze in groep 3 de m leerde.

Oma haalt haar schouders op.

'Als je niet meer weet hoe de m gaat, moet je terug naar school,' vindt Puck. 'Want je kunt niet zonder m.'

Oma begrijpt dat. Ze zegt: 'Zonder m is het leven oeilijk.'

Puck vraagt of oma Tineke anders bij haar in de klas wil.

Oma denkt even na. Ze kijkt opa aan. Opa dommelt. 'Wat vind jij?' vraagt ze hem. Opa knikt. Opa knikkebolt altijd, ook als hij in zijn stoel dommelt.

'Opa vindt het een goed idee,' zegt oma. 'School is wel wat voor mij. Ik verveel me soms te pletter. Op school zijn mensen en je leert er nog eens wat. Zoals de m. Hartstikke handig. Hoe laat beginnen jullie?'

Puck haalt haar schouders op. Ze weet niet precies hoe laat school begint.

'Ik ga meestal na het ontbijt,' antwoordt Puck.

'Dan kom ik na het ontbijt,' zegt oma Tineke.

De volgende ochtend zit Puck met haar klasgenoten in de kring. Oma is er niet. De kinderen mogen van juf Sterre om de beurt vertellen wat ze in het weekend hebben gedaan.

Milou heeft verstoppertje gespeeld met haar goudvis. Haar goudvis kon er niks van: Milou won elk potje.

Ryan zegt dat hij met zijn buurjongen limonade heeft verkocht op straat en dat-ie nu multi-multimiljonair is.

Als Emre net is begonnen aan zijn verhaal over de voetbalwedstrijd die hij met 43-0 heeft gewonnen, schiet de klasdeur met een klap open.

Daar is oma Tineke. Over haar schouder hangt een volle boodschappentas.

‘Zijn jullie al begonnen?!’ vraagt oma. ‘Puck zei dat jullie pas na het ontbijt beginnen.’

De juf zegt dat ze altijd om halfnegen starten, in de kring.

‘Jeetje,’ kreunt oma, ‘dan moet ik wel heel vroeg ontbijten om op tijd te komen. Nou vooruit, ik zal mijn best doen. Maar ik kan niks beloven.’

Met haar boodschappentas stapt ze de kring in. De tas zit vol zakjes chips. Een voor een deelt ze de zakjes uit aan de kinderen.

‘Mevrouw...’ probeert juf Sterre voorzichtig. Ze heeft geen idee wat de oudere vrouw komt doen in haar klas. ‘Komt u... eh... begrijp ik goed dat u de oma van Puck bent?’

Oma Tineke knikt.

De juf kijkt naar Puck.

‘Ben jij jarig, Puck?’ Ze klinkt een beetje geschrokken. Juf Sterre vindt verjaardagen van kinderen heel belangrijk. Ze wil er geen een missen: alle verjaardagen worden uitgebreid in de klas gevierd.

‘Nee,’ antwoordt Puck, ‘ik ben niet jarig. Oma Tineke was jarig. Gisteren. Ze is zesenzestig geworden. Daarom deelt ze nu uit.’

Oma houdt de tas met zakjes chips ook voor aan de juf.

‘Paprika of gewoon?’ vraagt oma.

‘Eh... paprika,’ antwoordt juf Sterre.

Als iedereen chips heeft, wringt oma zich tussen twee kinderen in de kring.

‘U eh...’ stamelt de juf, ‘u komt uw verjaardag in onze klas vieren?’

Oma knikt. ‘Ja, gezellig met jullie allemaal, in de kring.’

Emre vindt het ook gezellig en legt aan oma Tineke uit dat ze in de kring vertellen wat ze in het weekend hebben meegemaakt.

‘O leuk!’ kraait oma. ‘Ik heb dus mijn zesenzestigste verjaardag gevierd, gisteren. Ik heb eindelijk panterlaarsjes gekregen!’ Trots laat ze haar nieuwe laarzen zien. De meeste kinderen vinden het mooie laarsjes. ‘Puck was ook op mijn verjaardag. Ze vertelde me wat jullie allemaal leren op school. Machtig interessant. Ik ben alweer zoveel vergeten. De m bijvoorbeeld. Helemaal kwijt.’

Nu begrijpt de juf eindelijk wat oma komt doen: als je de m vergeten bent, moet je direct terug naar school. ‘Nou, welkom op basisschool De Blobvis, oma Tineke. En omdat u jarig bent geweest, gaan we voor u zingen.’

De hele klas zingt luid ‘Lang zal ze leven’. Sommigen met een volle mond, waardoor er stukjes chips door de klas vliegen.

Als het lied gezongen is, mogen de kinderen de kring uit en naar hun eigen tafelgroepje.

‘Waar mag ik?’ vraagt oma.

De juf pakt uit de hoek een tafeltje en een stoel en schuift deze aan bij het tafelgroepje van Milou. Oma gaat zitten. Ze past net op de stoel. Ze recht haar rug, doet haar armen over elkaar en steekt haar kin omhoog: ze is er helemaal klaar voor.

De juf zegt dat ze vandaag beginnen met rekenen.

Oma’s rechte rug wordt krom. ‘Hè, getsie!’ roept ze door de klas. ‘Ik had zo’n zin in de m. Ik wil de m oefenen.’

De juf schudt haar hoofd. ‘We gaan vandaag heus nog lezen en schrijven. Maar nu eerst rekenen.’

Oma zucht. ‘Vooruit. Maar dan wel met zo veel mogelijk zessen. Anders vind ik er niks aan. Ik houd van zessen.’

‘Zes is ook mijn lievelingsgetal!’ roept Milou blij. ‘Want ik ben zes!’

Oma knikt. ‘Kun je nagaan hoe blij ik ben met mijn zesenzestig jaren! Ik heb twee zessen! Dubbel zes, dubbel zo mooi.’

Dat vindt Milou ook. Nu wil zij ook zesenzestig zijn. ‘Maar dat duurt voor mij vast nog heel lang.’ Beteuterd kijkt ze oma Tineke aan.

Oma stelt Milou gerust: ‘Zesenzestig lijkt misschien ver weg, maar het kan hard gaan, hoor. Je knippert met je ogen, en hop, het is al zover.’

De hele rekenles knippert Milou met haar ogen. Als de rekenles is afgelopen, moet Milou oma gelijk geven: het kan hard gaan. Door al het knipperen zijn haar ogen moe geworden.

Ze voelen oud.

Misschien al wel zesenzestig.